

γιδομάνι τό, ἐνιαχ. ᾿ῤ'δουμάν' "Ηπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Τριχων. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μάνι.

Γιδολάσι, τό ὅπ. βλ.: Αὐτή ἢ στάν' ἔχ' μιγᾶλον ᾿ῤ'δουμάν' Κουκούλ.

γιδομανιό τό, ἐνιαχ. γιδουμανιό "Ηπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μανιό.

Γιδολάσι, τό ὅπ. βλ.: Ἐχ' πουλὸ γιδουμανιό σ' λέου, Μήτρον!

γιδόμαντρα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων. Μεγαλόπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ μάντρα.

Γιδομάντρι, τό ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μοῦ χρειάζεται ράπη μερικὰ δεμάτια νὰ ραπίσω τῇ γιδόμαντρα (ράπη=καλαμιά δημητριακῶν, ραπίζω = σκεπάζω με ράπη ν) Μεγαλόπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ. (Χράν.) Πελοπν. (Κορινθ.)

Πβ. βοιδόμάντρα, προβατόμάντρα.

γιδομάντρι τό, πολλαχ. γιδομάντρι Δ. Κρήτ. κ.ά. γιδουμάντρι "Ηπ. (Δωδών. κ.ά.) Θεσσ. (Κακοπλεῦρ. Κρυόβρυς. Ὁξύν. Σουκαμν. κ.ά.) Μακεδ. (Ἐλάτ. Κατάκκλ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Κολάκ. κ.ά.) ᾿ῤ'δουμάντρι πολλαχ. βορ. ιδιωμ. ᾿ῤ'δουμάντρι Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ μάντρι. Ἡ λ. καὶ εἰς Δουκ. ὑπὸ τύπ. γιδομάντρι.

1) Μάνδρα, στάβλος αἰγῶν πολλαχ.: Τὰ γίδια τὰ βάζουν 'ς τὸ γιδομάντρι πολλαχ. Τὰ γίδια ᾿ῤ'μῶντι 'ς τὰ ᾿ῤ'δουμάντρια Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δὲ γουτάου νὰ πιράσου 'π τὰ ᾿ῤ'δουμάντρια, μ' ρίχνουνι τὰ σῶλλιά Εὐβ. (Ἀκρ.) Τοῦ ᾿ῤ'δουμάντρι 'τ' Θύμιον ἦταν δάσους γῦρα-γῦρα Μακεδ. (Γήλοφ.) Μ' χάλασι τοῦ ᾿ῤ'δουμάντρι κὶ βρέχουνι τὰ γίδια "Ηπ. (Κουκούλ.) Ποῦ τὰ ᾿ῤ'ς τὰ ᾿ῤ'δουμάντρια φέτον; ἄλλαξι τόπον; Μακεδ. (Δεσκάτ.) || Ἄσμ.

Πέθανι οὐ βλάχους πέθανι μέσα 'ς τοῦ γιδουμάντρι Στερελλ. (Κολάκ.)

Κὶ γὼ θὰ βγῶ κατ' τὰ μαντριά, ψηλὰ 'ς τὰ γιδουμάντρια Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.). Συνών. αἰγόμάντρα, αἰγομάντρι, γιδόμάντρα, γιδόστανη 1, κολουρομάντρι, σταβαρομάντρι, τσαρδάκι. Πβ. ἀρνομάντρι, βοιδομάντρι, γιδόστρουγκα, γιτσικομάντρι, κατσικομάντρι, προβατομάντρι. 2) Ποίμιον αἰγῶν Κρήτ. (Ἀμάρ.) Συνών. γιδόστανη 2. 3) Ἀγρός εὐφορος, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ὑπῆρχε προηγούμενως μάνδρα αἰγῶν Στερελλ. (Ἀγρίν. Αἰτωλ. Ἀκαρναν. κ.ά.)—Π. Γενναδ. Λεξ. Φυτολ., 708: Εἶν' ἀπὸν ᾿ῤ'δουμάντρι, φεύγει ποῦ τοῦ τσ'γάρου (ἐπὶ καπνοῦ πολὺ καλῆς ποιότητος, ἐπειδὴ ἐκαλλιεργήθη εἰς χωράφι ὅπου ὑπῆρχε πρῶτα γιδομάντρι) Ἀγρίν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. ᾿ῤ'δουμάντρι Στερελλ. (Νεοχώρ.) καὶ ᾿ῤ'δουμάντρια Στερελλ. (Τριχων.)

γιδομονόπατο τό, Πελοπν. (Κονάκ. Λακων. κ.ά.) ᾿ῤ'δουμονόπατου Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ μονοπάτι.

Στενωπὸς δύσβατος. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδόστρατα.

γιδομπόγαζο τό, Πελοπν. (Φιγάλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ μπογάζι.

Στενὴ διάβασις ἐντὸς δάσους. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδόστρατα.

γιδομυζήθρα ἡ, Πελοπν. (Μαζαίικ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ μυζήθρα.

Μυζήθρα παρασκευαζομένη ἀπὸ γάλα αἰγός. Πβ. προβατομυζήθρα.

γιδοντούρβαδο τό, ἐνιαχ. γιδουτρούβαδου Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ ττρούβάδι.

Σάκκος ἐγχώριος ἐξ αἰγείων τριχῶν: Ξικινῶντας βάζουν 'ς τοῦ γιδουτρούβαδου μὲ τοῦ σπόρου μὲ δικάρα.

γιδοξεπετσούρης ὁ, ἐνιαχ. γιδουξιπιτσούρ'ς Μακεδ. (Γήλοφ.) ᾿ῤ'δουξιπιτσούρ'ς Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ ξεπετσούρης.

Ὁ κλέπτης καὶ σφαγεὺς αἰγῶν ἐνθ. ἄν.: Ἡ Ζήσ'ς εἶνι μιγάλους γιδουξιπιτσούρ'ς. Ἐκουφι 'ς τῇ Σουρβάλα πέντι γίδια τ' Γιάτ' Κόδρα. Γήλοφ. Συνών. βλ. εἰς γιδόκλέφτης.

γιδοξούρι τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βερεστ. Γαργαλ. Καρδαμ. Κυνουρ. Λακεδ. Λιγούρ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ. Οἶν. κ.ά.) γιδουξούρ' "Ηπ. (Ἑλληνικ. Χουλιαρ.) Στερελλ. (Περίστ.) ᾿ῤ'δουξούρ' Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γιδοξούρης ὁ, Πελοπν. (Καρυά Κορινθ. Κυνουρ. Μάν. Ὀλυμπ.) γιδοξούρ'ς Στερελλ. (Μαλεσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τοῦ ρ. ξουρίζω, ὅπου καὶ ξουρίζω.

Αἰξ τῆς ὁποίας τὸ τρίχωμα ἔχει μαδήσει, κερατίζεται δὲ διὰ τοῦτο συνήθως ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰγῶν καὶ ἀκολουθεῖ μόνη τὴν ἀγέλην Εὐβ. (Στρόπον. κ.ά.) Πελοπν. (Κυνουρ. κ.ά.) β) Μεταφ., ἄνθρωπος ἄξεστος, ἀμόρφωτος, ἀκοινωνήτος Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. κ.ά.) "Ηπ. (Ἑλληνικ. Χουλιαρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βερεστ. Γαργαλ. Καρδαμ. Καρυά Κορινθ. Κυνουρ. Λακεδ. Λιγούρ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ. Οἶν. Ὀλυμπ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Μαλεσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.): Βρεῖ ᾿ῤ'δουξούρ', πριανοῦ τὰ λὲς αὐτά; Στρόπον. Εἶναι γιδοξούρια, ἀσυγκόλλετοι (=ἀκοινωνήτοι) Κυνουρ. Εἶδισ τὸ γιδοξούρι ποῦ δὲν ἤξερε τί ἔλεγε; Λακεδ. Τί ξέρ' αὐτὸς ὁ γιδοξούρ'ς; Μαλεσ. Εἶσι γιδουξούρ' κὶ δὲν τοῦ ξέρ'ς Περίστ. || Ἄσμ.

Δὲν παίρνω τσοπανόπουλο, τὸν παλιο-γιδοξούρη,

θὰ πάρω παππαδόπουλο, τὸν ὦριο Λεωνίδα

Ὀλυμπ. Συνών. γιδόκλέφτης 2, γιδόκουρο 1β.

γιδόξυγγο τό, Πελοπν. (Ἀράχ. Οἶν. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ ξύγγι.

Τὸ αἰγείον λίπος ἐνθ' ἄν. Συνών. ἄλειμμα 3, ἀλοιφή 1, γλίνα, λαρδί, λίγδα, λίπα, λίπος, ξύγγι.

γιδοπάτημα τό, ἐνιαχ. γιδουπάτ'μα Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) ᾿ῤ'δουπάτ'μα Στερελλ. (Ἀχυρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ πάτημα.

Γιδοπατησιά, τό ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Αὐτήν' ἢ πατ'σιὰ εἶνι, ᾿ῤ'δουπάτ'μα Ἀχυρ. Ἰφτό εἶνι γιδουπάτ'μα, δὲν τοῦ γλέπ'ς; Γήλοφ. Βρῆκι γιδουπατήματα 'ς τοῦ χονοράφ'. Κάποιους θὰ 'ριξι μέσα τὰ γίδια τ' Δασοχώρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοπατησιά.

